

Pakkepost. Den hele postordning var som før nævnt indrettet paa at postmængden var liden, ikke større end at posten i hver tur bekvemt kunde faa plads paa ryggen av een hest; det vil sige at der blev ikke plads til mere end en post-sæk og ved siden derav høist et par mindre postvæsker. Under en saadan postordning blev der ikke anledning til befordring av pakker. Det er betegnende, hvad tidligere er anført, at man i 1818 ikke turde indføre portofrihed for stortingsmænd under deres ophold paa Stortinget av frygt for at de ogsaa skulde sende pakker med posten, hvilket kunde bringe forstyrrelse i den hele ordning. Pakker sendte man da især med skibslæilighed og det baade i indlandet og til udlandet. Tildels sendte man dem ogsaa med reisende; en udenfor Kristiania bosat mand skriver i 1828, at «kommer man til Kristiania, er folk jo færdige at give en et helt læs smaa pakker med». ¹⁾ Mellem Kristiania og Drammen sendtes som tidligere nævnt pakker dels med diligencen, dels med de private ekspresser, i de aar disse indretninger var i gang. En saadan ekspres som førte pakker, var ogsaa i gang ialfald i 1826 mellem Kristiania og Moss. ²⁾ Da postruten Fredriksværn—Fredrikshavn kom i gang i 1821, blev der anledning til at sende pakker denne vei; men anledningen blev, som tidligere nævnt, meget lidet benyttet, fordi der ingen pakkepost var mellem Fredriksværn og de andre norske byer. Først da der i 1827

¹⁾ Nyeste Skilderie af Christiania og Stockholm 1828, s. 70.

²⁾ Rigstid. 1826 nr. 18.

blev postrute med dampskib mellem Fredriksværn og Kjøbenhavn og mellem Kristiania, Fredriksværn og Kristiansand, kom der ogsaa en større pakkepostforsendelse i gang, idet der i begge ruter var anledning til at sende pakker, indtil en vægt av 100 pund. Ved kgl. res. av 5. septbr. 1826 blev der besluttet sat i gang en pakkepost mellem Kristiania og Trondhjem i de 7 sommermaaneder; men denne pakkepost kom foreløbig ikke i gang, fordi der ikke blev indleveret flere pakker til befordring end at de kunde sendes med brevposten. Men da der høsten 1828 i anledning av et optaget statslaan skulde sendes saa meget sølv til banken i Trondhjem at omkostningerne ved pakkeposten derved omtrent vilde dækkes, satte finansdepartementet som et forsøg i gang en tur med pakkepost i hver retning mellem Kristiania og Trondhjem.¹⁾ I 1829 og 1830 gik denne post hver 3dje uge, første gang fra Kristiania 19. mai,²⁾ men stansede igjen i 1831, fordi den ikke lønnede sig.³⁾

Tryksager. For befordringen av tryksager i almindelighed var ikke bestemt nogen anden betaling end den almindelige brevporto. Ved cirkulære av 25. juni 1796 var der fastsat en særskilt porto for hver enkelt av de udenlandske aviser og tidsskrifter som sendtes til landet. Ved bekjendtgjørelse av 31. decbr. 1816 blev denne porto fastsat i forhold til abonnementsprisen, lidt over 20 pct. av denne for de mindre beløb og en lavere procent for de høiere beløb, alt uden hensyn til avstanden. Men under denne bestemmelse indgik ikke de svenske aviser og tidsskrifter, om hvilke det oplyses at de ingen porto betalte til den norske postkasse.⁴⁾ Dette var en følge av kgl. res. av 19. jan. 1815, som var blevet til uden nogen medvirkning fra den norske regjering, og som bestemte, «at portoen av de fra Sverige til Norge og vice versa gaaende breve ved indleveringen betaales paa en gang til bestemmelses-

1) Regj. indst.-prot. 55 nr. 406. 2) Morgenbl. 1829 nr. 106.

3) Morgenbl. 1831 nr. 304. 4) Stort-forh. 1836—37, decbr. s. 688.